

14. Transcriptie bij afbeelding *Borchgravinne van Vergi* (Vlaamse vertaling)
(kleurkatern X, nr. 3/ t.o. pag. 360, nr. 3)

(Linkerkolom:)

Mine minne mijn sin mine herte
Mijn soete gepens sonder smerte
Mi heift gelanget te sine met v
Sint ic hier was so ic *ben* nu
Soe seide weider mijn lieve here
Mijn minlijc vrient wien ic *minne zere*
Jou merren heift mi *zere verlanct*
Nv ne drouuic niet god sijs gedanct
Dat ic v hier hebbe met mie
Ende ic v gans *ende* gesont sie
Here wel moeti comen sijn
Ende ghi wel vonden *vrouwe* mijn
Dit hoorde *dhertoge* ten ingane
Die hem *daerbi* stelde te stane
Ende kende sire nichten bi den lude
Nochtan ne sprac soe niet lude
Ende verkende so hare maniere
Datti *wart* buten dangiere
Van dat hem *dhertoginne* seide
Dat logene was *ende* gene *waerheide*
Dit es hem lief want hi wel siet
Dattie *rudder* mesdaen heift niet
Ende dat hine met onrechte *wantrouwet*

Daer staet hem dhertoge ende crawwet
Met groter genouchte al die nacht
Entie gelieue wel bedacht
Alde nacht te gader lagen
Sonder slapen tote het ghinc dagen
Met sulker merechte met sulken spele
Dat redene geift dat ict heile
Niemen soude weiten sulc leuen
Hine hadde der minnen loon beseuen
Ende me^t pinen verdient wel
Bedi hen bestonde niet el
No niemen soude mogen weiten
Wat sulke bliscap heift beseiten
Of minne ne daet hem verstaen
Maer sulke doget mach niet ontfaen
Elc die wille bi mire trauwe
Want hets bliscap sonder rauwe
Ende solaes met vriendelijceiden
Ende het dijunct hem stappans leiden
Den gonen dies heift te doene
Ende hets altoos te verdoene
Hoe wel greyt hem der minnen belanc
Al worde de nacht .i. wouke lanc
Die wouke ene maent de maent .i. iaer
Ende .i. iaer .xx. daer naer
.xx. iaer .c. alst came ten ende
Wildi dat god weider sende